Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Інв. №

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. Субота, 3 листопада 1984 року № 132 (3483). Ціна 2 коп.

ОУНБ ІМ. Д.І. ЧИЖЕВСЬКОГО

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України

2 листопада 1984 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

У роботі Пленуму взяли участь перші секретарі, а також секретарі обкомів партії, які відають питаннями агропромислового комплексу, голови облвиконкомів, керівники міністерств і деяких інших республіканських організацій, що не входять до складу Центрального Комітету і Ревізійної комісії Компартії України, керівники ряду водогосподарських, проектних і будівельних організацій.

Пленум розглянув питання:

1. Про підсумки жовтневого (1984 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійної організації республіки, що випливають з його рішень і промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша К. У. Черненка на Пленумі.

2. Про Довгочасну програму меліорації і підвищення ефективності використання меліорованих земель на дванадцяту п'ятирічку і на перспективу до 2000 року в Українській РСР.

З доповіддю в першому питанні виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ, в другому питанні — член Політбюро ЦК Компартії України, Голова Ради Міністрів Української РСР товариш О. П. ЛЯШКО.

В обговоренні взяли участь: А. М. ГІРЕНКО — перший секретар Херсонського обкому партії, П. Л. СОРОКОТЯГА — перший секретар Мар'їнського райкому партії Донецької області, А. П. НОЧОВКІН — перший секретар Одеського обкому партії, В. І. ОСТАПЧЕНКО — перший секретар Нікопольського райкому партії Дніпропетровської області, М. М. ВСЕВОЛОЖСЬКИЙ — перший секретар Запорізького обкому партії, З. Я. ЛОЖОВСЬКА — голова колгоспу «Серп і молот» Золочівського району Львівської області, М. А. ГАРКУША — міністр меліорації і водного господарства Української РСР, В. М. КАВУН — перший секретар Житомирського обкому партії, Б. Б. СМІЯН — керуючий трестом «Дунайводбуд», А. В. МЕРЗЛЕНКО — голова Ворошиловградського облвиконкому, В. П. ЛИСИЦИН — міністр плодоовочевого господарства Української РСР, Л. Г. ШАРАЄВ — перший секретар Миколаївського обкому партії, К. М. СИТНИК — віцепрезидент Академії наук УРСР, директор Інституту ботаніки імені М. Г. Холодного АН УРСР.

Із заключним словом на Пленумі виступив товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

Пленум прийняв постанову, яку буде опубліковано в пресі.

НАЗУСТРІЧ ЖОВТНЮ

Прийшли перші успіхи

Вагомих трудових успіхів на переджовтневій трудовій вахті добився комсомольсько-молодіжний колектив мулярів управління «Машбуд» тресту «Кіровоградмашважбуд» (бригадир Яків Смаглюк, групкомсорг Наталя Заболотня), який працює на спорудженні об'єктів республіканської ударної комсомольської будови — виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка». У соціалістичному змаганні на честь 67-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції колектив серед правофлангових КМК тресту. Виробниче завдання виконано на 106 процентів.

С. КРАДОЖОН,
начальник комсомольського штабу республіканської ударної будови.

У переддень свята

молоді доярки нашого КМК другої молочнотоварної ферми радгоспу «П'ятихатський» рапортують: соціалістичні зобов'язання — надоїти 20 500 кілограмів молока перевиконано на 3070 кілограмів. У середньому кожна з доярок одержала його по 2620 кілограмів від кожної корови. Серед членів КМК особливо відзначились у роботі Віра Митрога, Марія Шеметило та Лідія Шелест.

М. ІЩЕНКО,
керівник КМК доярок.
Петрівський район.

Комсомольський активіст повинен говорити із співчанами зацікавлено, відверто. Так вважає ватажок комсомолії механоскладального цеху № 3 кіровоградського виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» Любов ШЕСТАКОВА. Нині добре знає Любу кожного із 105 співчан, знає, хто достойно захистить честь цеху у змаганні зварників, токарів. Кращі з них — Володимир Дубовий, Олександр Бубон, Анатолій Маковей — активністю й працелюбністю наслідують комсомольського ватажка.

м. Кіровоград. Фото В. БОГОМОЛЬЦЯ.

ВАХТА ПАМ'ЯТІ

В бригаду зараховано героя

Донедавна у комсомольсько-молодіжній бригаді електрозварників механоскладального цеху № 2, яку очолює О. Попов, було шість молодих виробничників. Тепер сім.

...Йшла XXVII звітно-виборна комсомольська конференція нашого підприємства. Олексій Попов з її трибуни сказав, що його колектив узявся до 9 травня наступного року виконати сім річних завдань. Нині на робочому календарі бригади — березень 1987 року. Є в комсомольсько - молодіжної можливості збільшити свій колектив. Сьомим членом КМК став Борис Ковальов. Він виріс, здобув вищу інженерну освіту в Кіровограді, деякий час працював у КМК виробничого промислово-аграрного об'єднання цукрової промисловості. Виконуючи свій інтернаціональний обов'язок у Демократичній Республіці Афганістан, Борис поліг смертю героя.

Дізнавшись про подвиг земляка, хлопці з бригади О. Попова одностайно вирішили працювати і за Б. Ковальова, а зароблені на його ім'я кошти надіслати до Фонду миру.

Т. СИМОНЕНКО,
комсорг механоскладального цеху № 2 виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка».

КОРМИ — турбота комсомольська!

Область рапортувала про створення півторарічного запасу кормів для громадської худоби.

Вагомий внесок в успіх і молодих кормодобувників. Розглянувши підсумки роботи комсомольських організацій області по заготівлі кормів нинішнього року, бюро обкому ЛКСМУ визнало одним із переможців соціалістичного змагання Новоукраїнську районну комсомольську організацію. Молодіжу району заготовлено 75 тисяч тони грубих і 148 тисяч тони соковитих кормів, що становить відповідно 41,2 процента і 43 проценти від заготовленого по району.

Слово ділом сильне

Ініціатива трудівників Новоархангельського і Бобринецького районів по заготівлі півторарічного запасу кормів дістала підтримку і схвалення у сільських трудівників нашого району. Вони добре розуміли, що одна з передумов успішного виконання планів і соціалістичних зобов'язань по виробництву тваринницької продукції, проведення знімлі громадської худоби — створення надійних кормових запасів.

Не залишилися осторонь важливої справи кормозаготівлі і комсомольці району — вирішили боротися за кожну четверту тонну кормів. Та коли новомиргородські та новоархангельські районні комсомольські організації виступили з ініціативою «Кожна третя тонна кормів — комсомольська!», наша молодь переглянула раніше намічені зобов'язання і вирішила припасти не менше 40 процентів від усієї кількості заготовлених кормів.

Ми розуміли: виконання наміченого вимагатиме значних зусиль як на місцях, так і безпосередньо в райкомі. Тому кожний працівник райкому комсомолу був закріплений за кількома господарствами. Створено і працювали 6 комсомольсько - молодіжних кормодобувних загонів (два з них — з числа молоді промислових підприємств), 18 — ланок, 121 — тракторний екіпаж, а також п'ять загонів старшокласників шкіл району.

Штаб по організації соціалістичного змагання кормодобувників, створений при райкомі, тримав надійний зв'язок з усіма комсомольськими організаціями господарств. Раз у три дні підбивалися підсумки трудового суперництва, які висвітлювалися на вітрині штабу «КП», у районній газеті «Радянське село». Але цим не обмежувалась робота штабу. Його члени періодично відвідували закріплені господарства, словом і ділом допомагаючи вирішувати непрості організаційні питання, координуючи діяльність комітетів комсомолу. Часто надавалася, так би мовити, «технічна» допомога. Сигнали з місць про простої техніки через відсутність необхідних деталей закликали нас до дії: телефонними дзвінками, особистими візитами ми турбували райсільгосптехніку, прагнули оперативно усувати поламки. Наведу один приклад. В розпалі кормодобувної кампанії в штаб зателефонувала секретар комітету комсомолу колгоспу імені Жданова Валентина Артеменко.

— Вийшов з ладу комбайн Миколи Одарченка, — повідомила вона. — Ми вже справлялись — необхідної запчастини навіть у районі немає.

Хіба міг райком залишити поза увагою той факт, що комбайн простоює?! Та ще й у минулорічного переможця республіканського соціалістичного змагання по заготівлі кормів! Терміново зв'язалися з облсільгосптехнікою. В порівняно короткі строки комбайн знову пішов у загінку. В дні, що залишилися, комсомольсько-молодіжний кормодобувний загін колгоспу імені Жданова і, зокрема, Микола Одарченко, надолужили прогаяне і стали переможцями районного соцзмагання, заготовивши 10 965 тонн соковитих кормів.

Неабиякий ентузіазм, трудове завзяття панувало у кормозаготівельній ланці Олександра Зубова з колгоспу імені Ленінського комсомолу. Зрештою, ланка О. Зубова, заготовивши 8360 тонн кормів, виборола першість у районі. Цей успіх — значний внесок у загальну перемогу колгоспу в районному соцзмаганні. Серед кращих також колгоспи імені XX з'їзду КПРС та імені Калініна.

Нині в районі припасли на зиму 183 101 тонну грубих, 358 398 тонн соковитих кормів. Створено півторарічний їх запас. Понад 42 проценти кормів заготовила молодь району.

О. КОЗЛОВСЬКИЙ,
перший секретар Новоукраїнського райкому комсомолу.

В ДОБРІМ СЛОВІ БУДЬМО ОДНОСТАЙНІ, В ДОБРІМ ДІЛІ, В МРІЯХ ОСЯЙНИХ!

НАШІ ЗДОБУТКИ — ТОБІ, БАТЬКІВЩИНО!

ЧИМ ЗАСЛУГОВУЄШ ПОХВАЛИ

У нас таке правило: члени бюро райкому комсомолу, повернувшись із звітно-виборних зборів, обговорюють разом найбільш суттєві пропозиції, висловлені спілчанами на місцях, інформують про цінні починання та ініціативи, діляться думками щодо нерозв'язаних проблем і упущень у внутріспілковій роботі. Всі ми зійшлися на думці, що в однаковій мірі треба тримати під контролем діяльність як передових так і відстаючих колективів, повсякчас дбати, щоб досвід правофлангових став надбанням інших. Скажу самокритично: траплялося так, що в окремі періоди частіше бували там, де справи радували, де ми знали більшість молодих виробничників, котрі трудяться сумлінно, і їм треба було висловити подяку, вручити нагороду. Іншого разу більше уваги приділили відстаючим, а там, де, на наш погляд, не все було гаразд, виникли проблеми. Тимчасом, колектив, який ще вчора йшов попереду, не має зростання. А тупцювання на місці — це вже програш.

З виходом у світ постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді» ми визначили чіткіший орієнтир у своїй діяльності. Кожен член райкому тепер поставив собі за мету приділити максимум уваги тому, щоб допомогти спілчанам утвердитись у хороших справах. Наприклад, заступник голови колгоспу імені Горького по роботі з молоддю Андрій Драчук на звітно-виборних зборах поставив у приклад іншим не лише тих, хто виконує соціалістичні зобов'язання, а й бере активну участь у громадському житті колективу. В колгоспі імені Шевченка ось уже в котрий раз відзначають молоду доярку Катерину Грабчак. З 48 молодих доярок двох молочнотоварних ферм 24 уже виконали свої зобов'язання, 13 перейшли тритисячний рубіж.

Тривала розмова на комсомольських зборах в колгоспі імені Фрунзе — про підвищення продуктивності корів, про те, що успіх залежатиме не від одного—двох передовиків, а від всього колективу. І стаття доярки цього господарства Алли Цуркан у районній газеті «Ленінець» так і називалась — «У нас одна мета». Молода трудівниця закликала ровесників уважніше ставитися до порад колгоспних спеціалістів, своїх наставників.

До жовтневих свят А. Цуркан дала слово надоїти від корови по 4500 кілограмів молока. З нею ось-ось порівняються Валентина Ніцина, Зінаїда Садова, Валентина Сулима. Дівчата працюють уже в рахунок завершального року п'ятирічки.

Здоровий моральний клімат і в колективі механізаторів цього господарства. Вони одними з перших в районі впоралися із збиранням урожаю цукрових буряків та кукурудзи. Особливим старанням відзначився тут молодий комуніст Іван Настасієнко.

Ставши на Вахту пам'яті, лозуватці працювали за себе і за свого односельця Героя Радянського Союзу Архипа Маніту, який в грізному 1945 році повторив подвиг Олександра Матросова в битві за Берлін.

У тому, що в господарствах району створено півторарічний запас корма, чимала заслуга комсомольців, котрі тут працюють. На допомогу селу прийшли колективи підприємств, установ та організацій райцентру. Було створено додатково більше двадцяти ударних комсомольських загонів, які в осінні дні працювали на бурякових, кукурудзяних плантаціях, в садах, на колгоспних городах, хлібоприймальному підприємстві.

Секретар парткому колгоспу «Україна» Валерій Олександрович Шляховський, підсумовуючи працю молодих в осінні дні, з гордістю називав імена механізаторів Олександра Філіпчука та Володимира Білочука. Перший з них працював шофером, потім йому доручили «Ниву». Він зібрав нею більше шести тисяч центнерів зерна. І знову напруга на колгоспному полі — збирав просо, кукурудзу. А помічником у нього був випускник Уманського технікуму механізації сільського господарства молодий комуніст Володимир Білочук, який працює в колгоспі майстром-наладчиком. Їх робочий день в осінню пору закінчувався назіть опівночі. Бо треба, бо молоді механізатори знали: за погоди слід зібрати вирощений урожай.

До Дня народження Ленінського комсомолу сількор районної газети «Ленінець» Леонід Дмитришин надіслав до редакції з села Данилова Балка вірш:

Життя своє сприймаєм без прикрас,
Нам прикрощам чолом не бити.
Корчагін вчить нас кожного ще раз
Уміти власні болі пережити...

У конверті була ще й замітка про двох механізаторів колгоспу імені Богдана Хмельницького — батька і сина — А. А. Воронівського та С. А. Воронівського. Тепле слово про ветерана праці і про Леонідового ровесника, яких шанують в селі за чесні руки, щедре серце. Похвала заслужена — в районному змаганні серед кращих механізаторів, що збирали кукурудзу — був А. А. Воронівський, а серед ударників бурякових жнив—Сергій.

Син гордиться батьком, але бачить свій авторитет не в його славі, а в тому, що здійснив сам. Батько гордиться сином. Бо в ньому — продовження його дум і справ. Ось про що хочеться нагадати кожному з юнаків і дівчат, які вибирають свою життєву дорогу і визначають свою життєву позицію. Бо мало дати слово бути причетним до справ наших батьків. Найвища причетність у тому коли ти сам здолав висоту і робиш крок на новий рубіж.

В. ЗЕЛЕНЯК,
перший секретар Ульяновського райкому комсомолу.

Як полум'я тріпочуть Жовтня прапори

ЩОДЕННИК ГРУПКОМСОРГА:
ЛИСТОПАД

Листопад — середина останнього кварталу року. Закінчуються польові роботи, почалася зимівля худоби. В області створено півторарічний запас кормів, і це повинно дати позитивні результати. Необхідно добиватися раціонального використання кожного їх кілограма.

Завершення робіт осінньо-польового комплексу до певної міри вивільнить людські ресурси. Разом з тим підготовка техніки до збирання врожаю наступного року вимагатиме подвоєної енергії від працівників, що будуть зайняті на цих роботах. Автомобільний, тракторний, комбайновий парки господарств поповнюються щороку. Виникає необхідність у будівництві нових або збільшенні пропускних можливостей наявних ремонтних майстерень, збільшенні випуску запасних частин.

Групкомсорги! Спрямуйте зусилля своїх спілчан на успішне завершення осінньо-польового комплексу, виконання планових завдань четвертого року п'ятирічки. Залишається небагато часу (але він ще є), щоб уникнути відставання за підсумками року на тих ділянках, де воно ще має місце. Патріотичний рух комсомольців і молоді «Одинадцятій п'ятирічці — ударну працю, знання, ініціативу і творчість молодих» має служити справі підвищення добробуту радянських людей.

Наш сьогоднішній день, щасливий вільний розвиток усіх республік Країни Рад є наслідком завоювань Великої Жовтневої соціалістичної революції 1917 року. Минає 67-а річниця існування першої в світі соціалістичної держави. Для нас немає більшого щастя, ніж жити на мирній і вільній землі у братерській дружбі з іншими народами планети, плекати цю дружбу й братерство як найдорожче надбання.

Наше завдання — берегти завойоване Жовтнем. З метою кращого ідейно-патріотичного виховання молоді, пропаганди радянського способу життя, переваг соціалізму над капіталізмом, творів класиків марксизму-ленінізму в усіх первинних комсомольських організаціях необхідно проводити переджовтневі читання, лекції, диспути.

3-го листопада у Світловодську відбудеться показова звітно-виборна міська комсомольська конференція. Цим буде покладено початок звітно-виборній кампанії районних комсомольських організацій.

Перегляньте свої здобутки. З чим ви йдете до звітів, чого досяг ваш товариш? Принципова оцінка зробленого в минулому дасть можливість уникнути помилок, правильніше спланувати роботу на майбутнє.

У листопаді триватиме призов до лав Радянської Армії. Надзвичайно важливим є те, щоб юнаки були підготовлені до майбутніх випробувань. Завдання радянського воїна — берегти мир, зміцнювати братерський інтернаціоналізм, бути взірцем відданого служіння своєму народові.

10 листопада — Всесвітній день молоді. 39 років з дня створення Всесвітньої федерації демократичної молоді. Влітку 1985 року столиця нашої Батьківщини вітатиме кращих представників молоді всіх країн світу. Нині миролюбні сили п'яти континентів готуються до цього свята. Юнаки і дівчата! Примножуйте фонд XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів.

Стабільне виконання й перевиконання соцзобов'язань — це риса роботи КМК імені XIX з'їзду ВЛКСМ продавців відділу «Взуття» магазину № 10 кіровоградського об'єднання «Промтовари» міськпромторгу. Ось уже два роки відділ очолює Алла Васильчук, вона, крім того, і комсомольський ватажок. Працюють дівчата під девізом «40-річчю Перемоги — 40 ударних тижнів!». Перехідний прапор об'єднання, котрий «прижився» у відділі, свідчення серйозних намірів комсомолок виконати п'ятирічне завдання достроково.

Фото В. ГРИБА.

І лекції, і практичне заняття

У будинку політосвіти обкому Компартії України відбувся триденний семінар пропагандистів комсомольських економічних шкіл із курсу «Розвиток соціалістичного змагання й виховання комуністичного ставлення до праці».

Учасники семінару послухали лекції з питань внутрішньої та зовнішньої політики КПРС, комуністичного виховання молоді, методики проведення занять. У виробничому об'єднанні по сівалках «Червона зірка» та на заводі радіовиробів вони знайомилися з організацією соціалістичного змагання трудівників на честь 40-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні і за дострокове виконання завдань п'ятирічки. На підприємствах відбулися відкриті заняття, на яких пропагандисти обмінялися досвідом.

У ході семінару перед пропагандистами виступали партійні, радянські, комсомольські працівники, господарські керівники.

ЗВІТИ І ВИБОРИ В КОМСОМОЛІ

ВПЕВНЕНИЙ ПОГЛЯД... НАЗАД

ПАСИВНІСТЬ. У ході звітно-виборних комсомольських зборів цеху № 17 заводу радіовиробів кожен із виступаючих, починаючи з ватажка, по кілька разів уживав для аналізу саме це слово. І враження було двояким: чи то були спроби справді розібратися в проблемі, чи то... прикритися нею. У кінці своєї звітної доповіді комсорг Сергій Курилін запропонував усім бажаючим по-діловому висловитися про те, як поліпшити стан справ.

Реакція була млявою — із 45 комсомольців цеху, що прийшли на збори (усього на обліку 65 членів ВЛКСМ), виступили лише... чотири.

Ніхто із виступаючих, торкаючись саме трудової активності комсомольців, не заперечив — сказати, що ми працюємо погано, не можна. Сімнадцятий цех планові показники виконує й перевиконує. А те, що, як зазначив комсорг, слюсарну дільницю «кандрить», нікого не цікавить. Із бригади працюють двоє-троє, а інші часто байдикують. На жаль, на це питання збори так і не дали відповіді.

Середній вік працюючих — 23 роки, у цеху комсомольців і молоді — 60 процентів усього складу, а «вогника», що йшов би від них, не відчувається. Є, звичайно, передовики. Їх прізвища називалися на зборах не раз. Це Сергій Попов, Олександр Валещак, Віталій Малихін, Сергій Смолихін. Але були серед присутніх на зборах і прогульники, і хронічні невиконавці — гнівні погляди виступаючих щоразу звертались у певні місця залу. От тільки не спитали з них прямо, тут же, перед товаришами.

Комсомольський ватажок механічної дільниці резонно (аудиторією пройшла перша хвиля обурення) стверднв: порядку в первинній мало. У словах начальника цеху В. М. Гаража, котрого комсомольці запросили на свої звітно-виборні, вчувався гіркий біль за колег, за їх дивну безтурботність. Робоче місце завалене деталями. Нова зміна затрачає час на наведення ладу. «Карбованцем ми «б'ємо» недбайливих, проте чому таке поняття, як робітнича свідомість, багатьом чуже?». Відверті слова. Проте заперечувати критику представника адміністрації не брався ніхто.

Безініціативність у питаннях виробничого характеру майже непомітно породила собі «сестру» в невиробничому житті комсомольців та молоді. У цій комсомольській організації стабільно низький рівень агітаційно-масової роботи в цеху. Інертність навіть у, здавалося б, конкретних справах (кілька разів гаряче згадувалось, що, у свою чергу, дивним залишається байдуже ставлення до спорудження загальнозаводської дискотеки). Млявість спортивної роботи (про масовість говорити поки що нічого, у той час, як цех має хороших волейболістів, легкоатлетів). Саме ці питання і стали темою виступів профорга складальної дільниці Віталія Малихіна, комсорга механічного цеху Володимира Осадчого, токаря Сергія Смолихіна.

У самокритичній доповіді комсомольського ватажка цеху аналізувалася діяльність комсомольської організації. Правильно, про недоробки говорити потрібно. Однак слід прагнути й усувати їх. Комітет комсомолу має продумати реальні заходи по виконанню критичних зауважень, висловлених на зборах. Під силу комсомольцям цеху (секретарем знову обраний С. Курилін) серйозно підійти до проблеми активної позиції — як на виробництві, так і в побуті. Байдужість — ця риса не комсомольська.

І. КУЦЕНКО,
кор. «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

Читач — газета

З початку року редакція одержала 6554 листи.

ЧИТАЧ РОЗПОВІДАЄ

ПРОДОВЖУЮТЬСЯ ДИНАСТІЇ

Сім'я В. Д. Степанова з діда-прадіда хліборобська родина.

Дід Володимира Дмитровича Степанова був хліборобом, і батько, якого ненависна війна відірвала від ниви. У двобої з фашистами він загинув, заповівши синові продовжувати хліборобську справу. Двадцять вісім років віддав полю Володимир Дмитрович, із них 25 жнивував на комбайні.

Гордиться батьком син. Два ордени — Леніна і Трудового Червоного Прапора, — якими нагороджений Володимир Дмитрович, якнайкраще свідчать про його успіхи і авторитет. З нього беруть приклад хлопці, які приходять працювати в першу тракторну бригаду колгоспу імені Чкалова.

А ось В. І. Височин — керівник ланки по вирощуванню кукурудзи. За високі врожаї качанистої він нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора. Син Микола теж вирішив стати механізатором. У жнива працював восьмикласник помічником комбайнера, а згодом заготовляв сінаж.

І Володя Панасенко був помічником у комбайнера Анатолія Ковачевича. Стояв Володимир за кермом комбайна, і думалось йому, що багато років на цих же ланах трудився його дід, про якого і досі пам'ятають у колгоспі: був він прекрасним трактористом. Саме добра пам'ять про свого діда-трудівника покликала хлопчину в безмежні далі, що пахнуть сонцем, хлібом і терпким полином...

Звичайно, важко передбачити долю кожного юнака, та нема сумніву в тому, що більшість із них піде стежкою діда, батька, аби продовжити хліборобські династії.

В. ШУЛЬГА.

Новомиргородський район.

ЧИТАЧ ЗАСТЕРІГАЄ

Бар'єр перед полум'ям

При сучасному рівні індустріалізації будівництва більшість об'єктів споруджується із залізобетонних конструкцій заводського виготовлення. Будівельні майданчики централізовано постачаються розчином та бетоном, мастиками та розігрітим бітумом. Здавалось би — в таких умовах небезпека виникнення пожежі на будівництві значно зменшилась. І все ж...

У Кіровограді закінчується спорудження інженерно-виробничого корпусу інформаційно-диспетчерського пункту на провулку Училищному. Працівники державного пожежного нагляду не раз пропонували керівникам підприємства «Кіровоградсільбуд» виконати всі вимоги пожежної безпеки, передбачені проектною документацією. Проте керуючий трестом Л. С. Жанталай не подбав про встановлення автоматичної пожежної сигналізації в приміщенні корпусу, про виконання газованого пожежогасіння.

Працівників будівельного управління № 3 тресту «Кіровоградмашважбуд» (керуючий трестом О. В. Кушнір) не дуже турбує те, що не змонтована автоматична система пожежогасіння на будівництві станції технічного обслуговування в місті Кіровограді, не встановлені пожежні гідранти біля приміщення станції, не виконана автоматична пожежна сигналізація. Не повністю змонтована внутрішня система пожежогасіння.

Подібні порушення можна зустріти і на деяких інших новобудовах міста.

Керівникам будівельних організацій слід добре подумати про приведення новобудов міста в належний протипожежний стан, суворо виконувати всі заходи, передбачені проектною документацією. В цьому запорука безпечної експлуатації будівель і споруджень.

В. БЕРЕГУЛЕНКО,
старший інспектор відділення державного пожежного нагляду м. Кіровограда.

ЧИТАЧ ЗНАЙОМИТЬ

ПРОЙНЯТИСЬ ЧУЖИМ БОЛЕМ

— Доброго ранку! Як ваше самопочуття?

Так починає обхід палат Галина Григорівна Гайсенюк. У неї особливе вміння розуміти людей. Галина Григорівна може вселити віру в серця хворих.

Зовсім недавно після закінчення Одеського медичного інституту молоде подружжя Гайсенюків приїхало за призначенням в Новгородківську центральну районну лікарню. Федір Зіновійович став працювати хірургом, а Галина Григорівна — терапевтом. Тепло прийняли їх у колективі.

Що стане лікарем, Г. Г. Гайсенюк вирішила давно, ще у школі. Якось почула, як мама зверталась до меншого братика: «Рости, синочку, добре вчися, станеш лікарем і вилікуєш мамині хворі ноги».

Галинка вирішила, що саме їй, старшій дочці, належить це зробити. Вибір було зроблено, мету поставлено. Тож, закінчивши десятирічку, вступила до медичного інституту. Вчилася на відмінно.

Нині молоді лікарі стоять на сторожі охорони здоров'я радянських людей.

А. РИБАК.

смт Новгородка.

І чому ці дорослі забороняють їсти багато морозива? Фото М. САВЕНКА.

Хоч листа і не було надруковано

Редакція газети надіслала на розслідування лист, у якому молодь села Іванівки Кіровоградського району скаржилася на занедбану роботу сільського клубу. Як повідомив завідуючий відділом культури Кіровоградського району А. О. Медведев, факти, викладені в скарзі, підтвердилися. Художній керівник Н. П. Максюта недобросовісно ставилась до своїх обов'язків і занедбала роботу окремих гуртків художньої самодіяльності. А директор будинку культури Л. П. Кодолова заборонила грати на танцювальних вечорах вокально-інструментальному ансамблю з Кіровограда, що й стало приводом скарги молоді до редакції.

За недобросовісне ставлення до своїх обов'язків Н. П. Максюту звільнено з роботи. Відділ культури направив на посаду художнього керівника спеціаліста Юрія Лагоду. Завідуючу будинком культури Л. П. Кодолову попереджено.

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ «МК»

Чи знецінив атаку захист?

Вщухли футбольні пристрасті на зелених газонах команд другої ліги української зони. Вчергове засмутила своїх прихильників кіровоградська «Зірка». У підсумку—вісімнадцяте місце. В чому причини невдачі кіровоградських футболістів?

Пропонуємо читачам прес-конференцію «Молодого комунара», в якій взяли участь тренер «Зірки» Вадим Всеволодович Даренко, гравці Микола Латиш, Ігор Черненко, болільники міста Олександрії.

КОР.: Вадиме Всеволодовичу! Ось уже кілька років підряд «Зірка» посідає низькі місця в турнірній таблиці...

В. В. ДАРЕНКО: — Часта плинність тренерських кадрів за останні роки, погано налагоджений зв'язок з місцевими спортивними організаціями, де тренуються юні футболісти, — думаю, саме ці фактори призвели до занепаду кіровоградського футболу. І нині склад команди ще не стабілізувався, триває пошук і випробування здібної молоді...

БОЛІЛЬНИК: — Чи має «Зірка» свою базу для нормального навчально-тренувального процесу і відпочинку?

В. В. ДАРЕНКО: — Базато є, але навряд чи можна казати про належні умови для тренувань. Невеличкий заасфальтований майданчик біля бази та футбольне поле стадіону СК «Зірка» — от і все, що є в розпорядженні команди.

Користуючись можливістю, скажу й про якість поля нашого головного стадіону. Образно кажучи, на ньому можна грати хіба що в мотобол: жорстке, то тут, то там ямки, горбки. Повною мірою відпрацювати на тренуваннях ті чи інші ігрові ситуації не завжди вдається. До того ж, багато травм. Найбільше постраждали від низької якості поля (до речі, одного з найгірших у другій лізі нашої зони) провідні футболісти Ярослав Бобиляк і Сергій Улицький, які були змушені досить довгий період заліковувати травми.

Погані умови для навчально-тренувального процесу — одна з причин невдалих виступів «Зірки».

КОР.: — Запитання Миколі Латишу. Розкажіть про себе, свою спортивну біографію.

М. ЛАТИШ: — Починав грати в футбол я в Олександрії. Першим моїм тренером був педагог-організатор жеку № 1 виробничого об'єднання «Олександріявугілля» Анатолій Акулич. Досить швидко я потрапив в олександрійський «Шахтар», де вже футбольної майстерності опановував під керівництвом тренера Олександра Володимировича Лярвинського. Вже в 17 років я грав у «Зірці», а ще через чотири роки мене запросили в донецький «Шахтар». В 1978 році потрапив у московське «Динамо», де грав до останнього часу, поки не повернувся до Кіровограда...

БОЛІЛЬНИК: — Чи є віковий ценз у другій лізі? Який середній вік гравців основного складу «Зірки»?

В. В. ДАРЕНКО: — Є. Команді другої ліги дозволяється мати у своєму складі не більше п'яти польових гравців, котрим за 25 років. У «Зірці» їх якраз п'ять: О. Смиченко, В. Самофалов, М. Латиш, В. Димов, О. Іванов плюс воротар Б. Філатов. Середній вік гравців основного складу 27—28 років, але в наступному році команда трохи «помолодіє».

БОЛІЛЬНИК: — Спортивні школи задовольняють ваші потреби в перспективних футболістах?

В. В. ДАРЕНКО: — Все частіше в основному складі «Зірки» з'являються ще зовсім юні Вячеслав Козаков, Олег Діброва, Олег Коломієць, Сергій Локтіонов. На підході — Костянтин Мельников, Олег Коробко. Всі вони — вихованці кіровоградського футболу.

КОР.: — «Зірка» багато забиває, але немало й пропускає. Може саме з вини захисних ліній і не вдалося потрапити цього року в шістку кращих?

В. В. ДАРЕНКО: — Найкращий захист — це напад. І «Зірка» за підсумками попередніх змагань мала один із кращих показників по забитих м'ячах — 31. І в другій фазі змагань ми підтримали репутацію однієї з найрезультативніших команд.

Але коли немає надійного тилу, годі й говорити про досягнення високих результатів. Уже не та швидкість у захисників О. Смиченка і О. Іванова, не розкрив усіх своїх можливостей молодий О. Коломієць. І ми, тренери, нині працюємо над створенням збалансованого, мобільного захисту.

Ставити у вину захисникам той факт, що ми не потрапили у чільну шістку, вважаю, не треба. Причини в іншому. П'ять поразок на старті далися взнаки. А програш на своєму полі у принциповому і вирішальному матчі зі ждановським «Новатором»? Зрештою, ці два очка і розділили азовських і кіровоградських футболістів...

БОЛІЛЬНИК: — Чи задоволені ви суддівством?

В. В. ДАРЕНКО: — «Зірка» в нинішньому сезоні втратила принаймні 3—4 очка «завдяки» необ'єктивному суддівству. Наприклад, незарахований м'яч у ворота господарів у Харкові, незрозумілий пенальті на користь «Ниви» у Бережанах (ми на той момент вели 1:0). Суддівські помилки трапляються і в «домашніх» іграх. У матчі з житомирським «Спартаком» арбітр не зарахував м'яча, забитого за всіма правилама С. Ралюченком...

БОЛІЛЬНИК: — У свій час говорили про грізний тандем донецького «Шахтаря» Латиш — Рєзнік. Чи може він знову відродитися?

М. ЛАТИШ: — На жаль, перехід із вищої до другої ліги заборонено. Я зміг повернутися в Кіровоград тільки тому, що починав тут грати у футбол. Рєзнік же — з Полтави, і вийти на поле мені з ним уже, мабуть, не доведеться, незважаючи на те, що він виявляв бажання грати за «Зірку»...

БОЛІЛЬНИК: — Запитання Ігореві Черненку. Незважаючи на те, що ви — півзахисник, вам вдалося стати одним із кращих бомбардирів команди...

І. ЧЕРНЕНКО: — Скажу відверто, сам не чекав від себе високої результативності. Але те, що мене часто можна побачити на вістрі атаки, для самого— не дивина. Особливе задоволення відчуваю від красиво забитого м'яча — в цьому сезоні кілька разів спрямовував м'яч у «дев'ятку» ударом у падінні головою...

БОЛІЛЬНИК: — Чи виправдала себе нова система чемпіонату СРСР у другій лізі нинішнього року?

В. В. ДАРЕНКО: — Так, але вона потребує вдосконалення в плані скорочення міжігрових циклів. Перед матчем з «Новатором», про який я вже розповідав, ми не грали 11 днів і відповідно настроїтися на матч не змогли...

КОР.: — Які плани на 1985-й рік?

В. В. ДАРЕНКО: — Показати атакуючий, змістовний футбол, ввійти до першої десятки...

Розмову записав
А. БЕЗТАКА.

Уже останній осінній місяць на календарі. І хоча в народі кажуть: курчат лічать по осені, але ми підсумки будем підбивати трохи пізніше.

Про що я веду мову? Про конкурс — «Хто краще змеле?». Пам'ятаєте, він був оголошений 15 березня? Звідтоді я отримав багато конвертів із поміткою «На конкурс «Вітряка». Намагався не обходити увагою жодного сміхотворця. Найкраще мливо, як і обіцяли, ми виставляли напоказ.

Отже, до фінішу залишилось ще два випуски нашого сатирично-гумористичного клубу. Підсумки будуть підбиті у новорічному номері газети. На переможця чекає смішний приз.

Тож спішіть запропонувати і свій ужинок.

Сьогодні у «Вітряку» зі своїм конкурсним збіжжям і олександрієць Кузьма Повелько. У пропонованому жанрі він дебютує в «Молодому комунарі». Потужного вітру йому на «Вітрякові» крила!

Проте вітер нині працює не лише на рубрику «За смішний приз». Одним з перших до нашого «Вітряка» пропхався Володимир Поліщук. Повні «Мішки гумореcок» приволокли до млина Борис Чамлай, Павло Зубенко, Олександр Перлюк та... Ні, годі — решта хай вибачають і чекають наступного випуску «Вітряка».

І не міг я відмовити карикатуристові Дмитрові Безуглову, який запропонував нам свій кавунячий сміх, бо хто у ці прохолодні захмарені дні не спокуситься на бодай миттєвий спомин про тепле літо?

Мірошник ОМЕЛЬКО.

ЗА СМІШНИЙ ПРИЗ

ПОРОЗУМІЛИСЯ

«Зайшов якось я у наш гастроном і питаю в молодої продавщиці:

— Що то таке біле?

Вона пробігла швидко підмальованими очима по вітрині і каже:

— Ви можете називати речі своїми іменами?..

— Можу, — відповідаю їй. — Ви — грубіянка!..

Тут у неї тоненькі вищипані брови полізли під білий ковпак, і вона на мене так зиркнула: не те що молоко — вода скисне.

— У вас що, не всі?.. — натякає мені.

— У мене всі, — відказую. — А от ви, шановна, схоже, з печі впали.

— Від такого й чую! — випалила вона.

Думаю: ні, що не перебалакаєш. Хотів написати свій відгук у «Книгу скарг», але як назло, забув удома ручку. Питаю:

— Ручка у вас є?

А вона:

— Може накажете фарби подати?!

Ну що ти чортові скажеш?

Коли ж став набирати з купи цибулю, вона знову сікається до мене:

— Беріть підряд. На базарі будете ритися.

— Риється свиня в городі, — кажу їй. — а я на. бираю.

Але вона, мов чорна хмара, як стала наді мною — довелося брати з підлоги всяку: і дрібненьку, і гнилу...

Наостанку сказав їй:

— Дивуюся: хто вас тільки пустив за прилавок?!.

Ви думаєте, промовчала? Де там! Кинула мені навздогін:

— І я дивуюся: хто вас, такого «вихованого», пускає у магазин?!

Ото фрукт! Ото кислиця! Ніякої тобі ввічливості в поводженні з людьми.

Прошу вас вжити рішучих заходів».

Скаргу переписав Кузьма ПОВЕЛЬКО.
м. Олександрія.

Трапиться ж таке!

ГУМОРЕСКА

Вже за 18 хвилин до початку зборів зал був переповнений. Щоб упевнитись, чи не сон це, я міцно заплющив очі і різко розплющив. Однак присутніх від цього не зменшилось, а навіть навпаки. Вільних місць не було, я запропонував усім перейти до великого залу, який відчиняли тільки для проведення загальних зводських зборів.

Рівно о 17.00 у залі встановилась така тиша, що всі ясно почули, як у тролейбусі, що проїжджав у той момент вулицею, водій агітував пасажирів компостирувати талони.

На трибуну підвівся Сидорчук. У перших же словах свого виступу він піддав себе різкій критиці. За те, що, побачивши одного разу Катю Машко, яка запізнювалась на п'ять хвилин, не зробив їй зауваження, хоча працює з нею в одному цеху.

На Катю було боляче дивитись. Здавалося, що ще мить, і вона провалиться крізь землю.

Наступні виступи були ще принциповіші. По-діловому, ясно, без загальних слів хлопці висловлювались про наболілі питання.

Після виступу директора сусідньої фабрики, який гаряче дякував нашій молоді за те, що вона у вихідний день, приводячи в порядок свою територію, скопала і клумби, які належать його підприємству, слова попросив я.

Вирішивши не зловживати увагою і часом присутніх, я як секретар комсомольської організації одразу запевнив, що надалі відомості сплати членських внесків буду складати завчасно, і випадки, коли мені по кілька разів пропонуватимуть внески, більше не повторяться.

Збори були в розпалі, коли раптом я побачив Олю Мовчанюк. Протягом усього часу в залі стояла ідеальна тиша, і я був упевнений, що її на зборах немає. Оля не мовчить навіть тоді, коли розмовляти просто неможливо. Сьогодні вона мовчала.

Я набрав у себе побільше повітря, схилився під стіл, заплющив очі, прикусив язик, потягнув себе за одне і друге вуха одночасно і... прокинувся.

Олександр ПЕРЛЮК.
м. Кіровоград.

ВИСІВКИ

△ Хіба тільки риба псується з голови?

△ Чому Орел не живе на пташиних правах?

△ А все-таки, скільки ж повинна тривати п'ятихвилинка?

Борис СЛЮСАР.
м. Світловодськ.

БАЄЧКИ-НАГАЄЧКИ

Почав ловить

Всю нічку Кіт
біля нори сидить,
Аж тут Кудлань:
— Почав мишей ловить?!
Я можу ковбаси тобі
дістати...
— Це з нашого м'ясного
комбінату?
Спасибі, друже,
Сам їж ті харчі.
Я краще вже не спатиму
вночі.

Старший

До гаю завітав Глухар:
— Хто старший тут?
— Та я — Комар.
Пройшли мисливці на зорі,
И лиш ми лишились,
Комарі.

Борис ЧАМЛАЙ.
м. Кіровоград.

Спеціаліст

Прибув до нас спеціаліст.
І діловий, і активіст,
Учив усіх, як треба жити,
І навіть, як село любити.
Йому будинок збудували,
На всіх нарадах вихваляли...
Придбав без черги «Жигулі»,
І килими, і кришталі,
Та й за «тяжким сімейним станом»
Шмигнув до міста «бездоганний».

Павло ЗУБЕНКО.

Без слів.

Малюнок Д. БЕЗУГЛОВА.

РЕШЕТО

ПЕРЕКОНАННЯ

— Я кручуся, отже, живу, — так перефразовує слова мудреця завмаг Петренко.

ЗНОВУ ГУСИ

Гуси не тільки Рим врятували. З їхньою допомогою Семен Захарченко влаштував свого сина в інститут.

І ТАКЕ БУВАЄ

Повернувшись із пологового будинку, дружина інженера Власюка влаштувала йому скандал. На її думку, дівчинка схожа на сусідку з 91 квартири.

Володимир ПОЛІЩУК.
с. Підвисоке,
Новоархангельський район.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

Традиційний всесоюзний турнір із класичної боротьби серед юнаків пам'яті двічі Героя Радянського Союзу С. П. Супруна втретє проведено на його батьківщині — в місті Сумах. Успішно виступив на цих представницьких змаганнях (у них брали участь 196 молодих борців із Російської Федерації, України, Білорусії, Латвії та Вірменії) Юрій Сологуб з Кіровограда. У ваговій категорії до 48 кілограмів він став бронзовим призером і удостоєний пам'ятної медалі.

СТЕНДОВА СТРІЛЬБА

Чотири роки тренується в секції стендової стрільби (обрада ДСТ «Колос») студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування Костянтин Мандрик. Під керівництвом наставника І. К. Вільного зробив перші кроки у великий спорт. Найбільшого успіху Костянтин домігся цього року. Він став чемпіоном центральної ради ДСТ «Колос». Потім майстер спорту К. Мандрик виступав на перших республіканських юнацьких іграх.

Його, перспективного спортсмена, було включено до збірної республіки на всесоюзну першість. І ось радісне повідомлення: К. Мандрик на траншейному стенді вибив 195 очок із 200 можливих. Це найкращий результат чемпіонату. Костянтину вручено золоту медаль.

НАСТІЛЬНИЙ ТЕНІС. Три дні у приміщенні ДЮСШ № 3 м. Кіровограда проходила першість області з настільного тенісу серед вихованців ДЮСШ 1972—1974 років народження, присвячена 40-річчю визволення України від німецько-фашистських загарбників. У турнірі взяли участь 35 учасників. Після напруженої боротьби переможцями стали кіровоградці: у дівчат — Л. Борецька (СШ № 32), у юнаків — К. Шапошников (СШ № 6). Чемпіонів до цих змагань готувала тренер Т. Терьохіна.

Наш кор.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

НЕДІЛЯ

▲ ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.30 — Телефільм «Червоні дзвони». 6 серія. 9.30 — Будильник. 10.00 — Служу Радянському Союзу! 11.00 — Лауреати премії Ленінського комсомолу в галузі науки і техніки 1984 року. 11.45 — «Ранкова пошта». 12.15 — Кіножурнал «Будівництво і архітектура». 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний кіоск. 14.00 — Письменник і життя. 14.50 — Документальний телефільм. 15.15 — Художні телефільми для дітей. 16.10 — Новини. 16.20 — Клуб мандрівників. 17.20 — Концерт Державного російського народного хору ім. Пятницького. 18.00 — Мікнародна панорама. 18.45 — Мультфільми. 19.20 — Концерт естрадно-симфонічного оркестру ЦТ і ВР. 20.00 — Телефільм «Червоні дзвони». 7 серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Футбольний огляд. 22.05 — Музика для всіх. 23.15 — Новини.

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — «Загартуйте дитину». Вихідний день у сім'ї. 10.45 — Художній фільм «Життя і смерть Фердінанда Люса». 4 серія. 11.50 — Село і люди. 12.20 — Новини. 12.30 — В майстерні художника. 13.00 — Художній фільм для дітей «Останнє літо дитинства». 3 серія. 14.05 — В. Константинов. В. Рацер. «Наречена з Імереті». Вистава. 15.50 — Музичний антракт. 16.00 — Слава солдатська. 17.00 — Телеклуб кіянок «Щедрість». 18.00 — Кіноальманах «Горизонт». 18.35 — Зустріч через 40 років. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Телетурнір «Сонячні кларнети». 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження телетурніру «Сонячні кларнети». 22.50 — Новини.

▲ ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.20 — Науково-популярні фільми. 9.00 — Російська мова. 9.30 — Програма Красноярської студії телебачення. 10.20 — Концерт VI фестивалю радянської музики «Московська осінь». 11.10 — В гостях у казки. 12.00 — У світі тварин. 13.00 — Концерт оркестру народних інструментів Українського телебачення. 13.30 — Розповідають наші кореспонденти. 14.00 — Телеклуб «Москвичка». 15.25 — Документальний телефільм. 15.50 — «Найдовший день». Музична естрадна передача із циклу «Пори року». 16.55 — Телефільм «Важкі поверхні». 4 серія. 18.00 — Видатні радянські виконавці — лауреати Ленінської премії. Концерт Е. Гілельса. 18.50 — І. Смоктуновський читає вірші О. Пушкіна. 19.45 — Грає В. Ковтун (акордеон). 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Наука і техніка. 20.30 — Стадіон для всіх. 21.00 — «Час». 21.35 — Телефільм «Третя скрипка» із серії «30 випадків майора Зеленая».

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Сухофрукти у кількості

закуповує у населення споживча кооперація області через заготівельні пункти споживчих товариств, заготконтор.

Приймаються добре висушені, не підгорілі плоди, без сторонніх домішок, що відповідають вимогам стандарту.

Державна закупівельна ціна за кілограм сухофруктів:

	I сорт	II сорт
яблука	1 крб. 20 коп.	1 крб.
груші	1 крб. 25 коп.	1 крб. 10 коп.
вишні	1 крб. 70 коп.	1 крб. 58 коп.
сливи	1 крб. 71 коп.	1 крб. 44 коп.
абрикоси	1 крб. 73 коп.	1 крб. 40 коп.

Сухофрукти, що мають відхилення від стандартів, приймаються за цінами згідно з домовленістю.

Детальну консультацію з цього питання можна одержати в райзаготконторах за місцем проживання.

Громадяни! Здавайте сухофрукти споживчій кооперації!

Укоопторгреклама.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА: 316050, МПС, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 04323. Обсяг 0,5 друк. арк. Індекс 61103. Зам. № 589. Тираж 55900.